

Vpl. Pyhäjärvi

Perjantai 23. helmikuuta 2018

Pyhäjärveläisyyden vaali - Karjalan puolustaja

N:o 2 63. vuosikerta

Konevitsassa 625-juhlavuosi

Tuula Murtosen maalaama
Arseni Konevitsalaisen elämän-
kertaikoni.
Kuva:
Heikki Jääskeläinen. SIVU 8.

Yhdistys toimii
aatteellisesti ja
taloudellisesti
luostarin tukemiseksi,
jälleenrakentamiseksi
ja avustamiseksi.
Se mm. koordinoi
pyhiinvaellus- ja
turistimatkoja
luostariin ja järjestää
yhdessä luostarin
kanssa talkooleirejä
Konevitsaan

Opettaja- opiskelijana Afrikassa

Pyhäjärvijuurinen Sanna Mäntysaari sai suuria
kokemuksia ollessaan autististen lasten opettaja-
na Afrikassa. SIVU 6.

Evakkojen elämää Harjavallassa

Hevonen on ollut välttämätön maa-
seudun ja teollisuudenkin töissä.
Talvella hevonen veti puut metsäs-
tä. Sunnuntaisin mentiin hevoskyy-
dillä kirkkoon tai kyläisuomenhe-
vonen Pikku-Vilaukseen Siikaisissa. Huo-
maa karjalaismalliset parireet lamus-
koilla sekä hevosen valjaat mäki-
vöillä. Photo: Ingela Nyman.
Yrjö S. Kaasalaisen esitelmä Harja-
vallassa käsitteli etupäässä evakko-
jen elämää, ja niihin liittyi kiin-
teästi myös suomenhevonen.

Seuraavat Vpl.
Pyhäjärvi-
juhlat
vietetään
Harjavallassa
sunnuntaina
15.7.2018

23. helmikuuta 2018

Seitsemän vuosikymmentä

Noin 70 vuotta sitten perustettiin karjalaisten uusille asuinalueelle pitäjäsäätiötä sekä karjalaseuroja. Säätiöiden tehtävänä on ollut vanhan kotipitäjän historian, kulttuuriperinnön sekä yleensäkin karjalaisuuden vaaliminen. Paikalliset karjalaseurat ovat hoitaneet tärkeää tehtäväänsä karjalaisten siirtolaisten kotouttamisessa uuteen kotipitäjäänsä ja sen oloihin. Väkeä on kokoontunut tarinailtoihin ja erilaisiin kulttuuritapahtumiin kokemaan uutta ja vaihtamaan kuulumisia. Pitäjäsäätiöt ovat yhteistyössä seurojen kanssa järjestäneet pitäjäjuhlia, kihupyyhiä. Kaikki tämä toiminta on auttanut karjalaista väestöä sopeutumaan uusiin oloihin ja tuntemaan uuden asuinseutunsa oikeaksi kodikseen.

Siirtolaisten sodan jälkeen syntyneet lapset sulautuivat paikallisiin yhteisöihin ilmeisen hyvin. En ainakaan muista tunnistaneei olevani karjalaisuuteni takia millään tavalla kiusattu kouluissa enkä vapaa-ajan harrastuksissa.

Vpl Pyhäjärvi-Säätiö ja mm. Kauvatsan Karjalaiset ry täyttävät tänä vuonna 70 vuotta. Olin 50- ja 60-luvuilla hyvin vahvasti kiinni karjalaisessa elämäntavassa ja mukana seuran toiminnassa. Vuodesta 2008 olen toiminut seuran puheenjohtajana. Sekä säätiö että Kauvatsan Karjalaiset ry on päättänyt huomioida juhluvuotensa.

Paljon on vettä virrannut näiden vuosikymmenten aikana Kokemäen joessa. Paljon ovat asiat ja olosuhteet muuttuneet kolmen sukupolven aikana. Sodan jälkeen perustetut siirtolaistilat ovat tehtävänsä tehneet. Perheet ovat kasvaneet, sulautuneet kanta-väestöön, muuttaneet opiskelun ja työn takia jonnekin muualle. Suomea on rakennettu yhteistuumin paremmaksi.

Monen karjalaisseuran toiminta on vuosikymmenten mittaan kuihtunut jäsenmäärän hupenemisen takia; ei jäseniä, ei toimintaa. Ei anneta karjalaisuuden kuolla ja hävitä elämäntapana ja harrastuksena. Pitäisiköhän ruveta pohtimaan seurojen yhteistyömahdollisuuksia tai jopa mahdollisia yhdistämisistä? Tällöin voitaisiin vähäisetkin voimavarat yhdistää haluttuun yhteiseen toimintaan ja ylläpitää paremmin karjalaisuutta.

Hyvää talven jatkoa toivottaen

TUOMO
HINKKANEN
hallintoneuvoston
vpj.

lisätietoja
säätiöstä:
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaa-tio

Terveisiä Vpl.Pyhäjärvi-seurasta

Pyhäjärvi-seuralla alkoi 61. toimintavuosi. Viime vuosi oli hallitukselle hyvin työtehtäviä, joten nyt otamme rauhallisemmin.

Ruokapitojen jälkeen ainoa varsinainen jäsentapaamisemme on sääntömääräinen kevätkokous 15.4.

Maaliskuussa Karjalatalon pitäjäesittelyvuorossa ovat Uusi-kirkko ja Vpl. Pyhäjärvi. Kyseiset esittelyt ovat olleet hyvin suosittuja, joten kannattaa tulla kauem-paakin keskiviikkona 14.3. klo 18.

Seuramme jäseniä asuu Pirkanmaalla. Hallituksen jäsenet ovat tulossa vierailu-

maan Tampereelle Vpl. Pyhäjärvi-kerhon tarinatuokioon ma 9.4. Toivottavasti tapaamme siellä.

Seuran hallituksessa on nyt vahvaa naisenergiaa. Puheenjohtajana jatkaa **Riitta Hirvonen**. **Raili Huovila** siirtyi varapuheenjohtajaksi. **Kaisa-Liisa Korhonen** otti uudelleen haltuunsa rahastonhoitajan ja jäsenrekisterivastaavan tehtävät. **Eeva-Liisa Miikkola** hoitaa sihteerin tehtävät. **Marketta Mattila** toimii pääemäntänä. Uusina jäseninä aloittivat **Jenni Pääskysaari** ja **Soile Tomperi**.

Kaikille seuran jäsenille lähetetään jäsenkirje helmikuun lopulla.

Kerromme seuran toiminnasta myös tässä lehdessä sekä Karjalan Liiton alaisilla seuran kotisivuilla www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarviseura. Sivujemme päivityksessä on pientä viivettä, koska Karjalan Liitto on uudistamassa omia sivujaan.

Vpl.Pyhäjärvi-seuran hallituksen puolesta

RIITTA
HIRVONEN

www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarviseura

Ohessa otos Vpl Pyhäjärvi-lehden alkua ajoilta numerosta kaksi vuodelta 1956: "Lehtemme ohjelma ja tavoitteet". Voidaan varmaankin pitää edelleen lehden toiminta-ajatuksena. Terveisin vanhoja lehtiä selaillut:

MAURI HAUHIA

Tilaa oma
Vpl.
Pyhäjärvi-lehti
itsellesi
tai
läheiselle
lahjaksi!

Vuosikerta
edelleen vain
35 euroa,
12 numeroa
vuodessa

Lehtemme ohjelma ja tavoitteet

LEHTI ON PYHÄN-SÄÄTIÖN KUSTANTAMA JULKAISU, JOKA SOPUSOINNUS SÄÄTIÖN SÄÄNTÖJEN JA TAVOITTEIDEN KANSSA AJAA PUOLUEETTOMALLA POHJALLA KARJALAISTEN JA PYHÄJÄRVELÄISTEN ASIAA. SEN TEHTÄVÄNÄ ON OLLA YHDYSSIDE TOISAALTA MENNEISYYDEN JA NYKYISYYDEN SEKÄ TOISAALTA ERI TAHOILLA OLEVIER PYHÄJÄRVELÄISTEN KESKEN.

TARKOITUSTAAN LEHTI TOTEUTTAA:

1. JULKAISEMALLA YLEISKARJALAIKIA JA KARJALAIKIPOLIITTISIA KIRJOITUKSIA.
2. ESITTELEMÄLLÄ TALOUDELLISIA KYSYMYKSIÄ, JOTKA KÄSITTELEVÄT KARJALAISTEN ELÄMÄN UUDELLEEN JÄRJESTÄMISTÄ JA KEHITTÄMISTÄ.
3. EHEYTÄMÄLLÄ SIIRTOVÄEN JA SIIJOITUSPAIKKAKUNTIER KESKINÄISIÄ SUHTEITA SEKÄ LUJITTAMALLA YHTEISTOIMINTAA.
4. ESITTÄMÄLLÄ KUVAILUJA MENETETYSTÄ KOTISEUDUSTA, SEN ELÄMÄSTÄ, VAIHEISTA JA ASUKKAISTA.
5. JULKAISEMALLA KAUNOKIRJALLISIA KERTOMUKSIA JA RUNOJA, JOITTEN AIHEPIIRI LIITTYÄ KOTISEUTUUMME TAI VAIHEISIIMME.
6. JULKAISEMALLA MUISTELMIA SIIRTOLAIKIUUTEMME ERI VAIHEISTA.
7. ESITTÄMÄLLÄ KUVAILUJA PYHÄJÄRVELÄISISTÄ UUSILLA OLOSIIJOILLA.
8. JULKAISEMALLA HENKILÖTIIETOJA.
9. KAIKESSA TUKEMALLA PYRKIMYKSIÄ, JOTKA LUJITTAVAT KANSALAIKSKUNNON JA EHDOTTOMAN ISÄNMAALLISUUDEN JUURTUMISTA SIIHEN KARJALAIKIPOLVEEN, JOKA UUSISSA OLOISSA KASVAA MENNEISYYTEMME VAAKIOIKSI JA TULEVAN KOHTALOMME KANTAJIKSI.

TOIMITUS.

Evakkoja ja tehdasväkeä – Harjavallan karjalaiset

Oheinen kirjoitus on tiivistelmä luennosta EC museolla 25.1.2018 Harjavallassa, jossa paikallisen Karjalaseuran pj. **Yrjö S. Kaasalainen** kertoi karjalaisista ja heidän historiaastaan. Tilaisuus kuului kulttuuritorstai-luentosariaan.

Muutosten oireet olivat alkaneet näkyä Harjavallassa 1930-luvun jälkipuoliskolla. Vesivoimalaitoksen rakentaminen Pirlänkoskeen oli runsaan 2000 asukkaan pitäjässä suuri ja ennennäkemätön hanke. Työväkeä tuli paikkakunnalle laajalta alueelta ja elämä kylällä vilkastui. Kun koski oli valjastettu tuottamaan vesivoimasta sähköä, lähti suuri osa rakentajista paikkakunnalta, koska voimalaitos tarjosi vähän pysyviä työpaikkoja.

Ennemmistä paikallisista asukkaista sai elantonsa maataloudesta. Suomessa seurattiin jännittyneenä Euroopan tapahtumia. Neuvostoliitto esitti aluevaatimuksia Suomelle vedoten Leningradin turvallisuuteen. Vaikka Suomi uskoi rauhan jatkuvan, neuvottelut ajautuivat umpikujaan, diplomaattisuhteet Neuvostoliittoon katkesivat ja talvisota alkoi aamulla 30.11.1939.

Alkoi sellainen surkea ajanjakso, jota kansamme ei ollut vielä kokenut. Sotatilan aikana kaikki on toisin kuin rauhan vallitessa. Asukkaat piti siirtää pikaisesti pois sotatoimialueelta – evakuoita jon-
nekin. Asekuuntoiset miehet ja koulutetut lotat sai-

vat kutsun rintamalle, mutta naiset, lapset ja vanhukset evakuoitiin. Mukaan sai ottaa vain sen, minkä jaksot kantaa, vähäinen muona mukaan lukien.

Onneksi suunta oli kuitenkin länteen ja pois sodan jaloista. Talviset olosuhteet; lumi, pimeys ja kylmyys vaikeuttivat monia toimintoja, kuten karjan siirtoa ja niinpä lypsylehmiä jouduttiinkin matkalla palettumien takia lopettamaan. Kylmää, nälkää, unen puutetta ja kaikenlaista kurjuutta oli yllin kyllin! Suuri huoli oli omaisista ja tulevaisuudesta – miten näistä kaikesta vastoinkäymisistä selvitään?

Talvisota päättyi 13.3. 1940 ns. Moskovan pak-
korauhaan. Suomi oli tais-
tellut kunniakkaasti 105 päi-
vää ja yötä ylivoimaista vas-
tustajaa vastaan joutuen sa-
malla jännittämään voiman-
sa äärimmilleen. Sodan
päättyminen oli tietysti hyvä
asia, mutta karjalaisille eva-
koille se ei mahdollistanut
pääsyä takaisin kotiseuduil-
leen asumaan. Neuvostoliitto
määritteli maittemme
välisen itärajan, jolloin mm.
Karjala, Karjalan kannas ja
Suomenlahden itäiset saar-
ret jäivät Neuvostoliiton
haltuun. Hankoniemi oli li-
säksi vuokrattava 50 vuo-
deksi Neuvostoliitolle lai-
vastotukikohdaksi. Oli ta-
pahtunut suuri vääryys, kun
talvisodan sitkeästä taiste-
lusta huolimatta yli 400000
henkilöä joutui evakoksi
”toisten nurkkiin”.

Tämän jälkeen alkoi sellainen aika, jolloin yritettiin sopeutua uusiin olosuhteisiin. Uusi ympäristö, uudet

ihmiset ja heidän tapansa toimia olivat ihmettelyn ja hämmästelyn aiheita.

Lisäksi erilaiset murresanat vaikeuttivat ymmärtämistä puolin ja toisin. Esimerkkejä: Porata = itkeä, karata = juosta, itikka = lehmä, kartano = karjalassa pihamaa jne. D-kirjainta vanhemmat karjalaiset eivät puhuessaan käyttäneet: Dodge = Totke, Datsun = Tatsun, Diesel = Tiisseli jne.

Asuntopula oli ennen kokematon ja suorastaan katastrofaalinen. Toisaalta ihmiset tyytyivät olosuhteiden pakosta vähääkin – kunhan johonkin saattoi

asettua asumaan ja lepää-
mään.

Karjalaiset eivät kuitenkaan jääneet toimeettomiksi. Työhön tartuttiin ja paikakunnan elämään haluttiin osallistua ja vaikuttaa monella tavalla. Siirtoväkeä tuli Satakuntaan noin 76000 henkilöä. Asutustoiminta- ja uusi maanhankintalaki tuli voimaan v. 1945 alussa. Harjavallassa oli silloin siirtoväkeä 611 henkilöä. Syksyllä 1947 jo 1234 henkilöä, heinäkuussa 1948 1264 henkilöä, joista Räisälästä 348 henkilöä, Viipurista 238 henkilöä, Jääskistä 233 henkilöä, Viipurin maalaiskunnasta 111 henkilöä, Hiito-

lasta 33 henkilöä ja Ant-
reasta 24 henkilöä. Kym-
menittäin väkeä tuli mm.
Kivusta ja Käkisalmen
maalaiskunnasta.

Kaikkiaan Harjavallan siirtoväki koostui kesällä 1948 yhteensä 44 eri Karjalan kannaksen kunnan ihmisistä. Itä-Karjalaisia ja inkeriläisiä Harjavallassa oli 28 henkilöä.

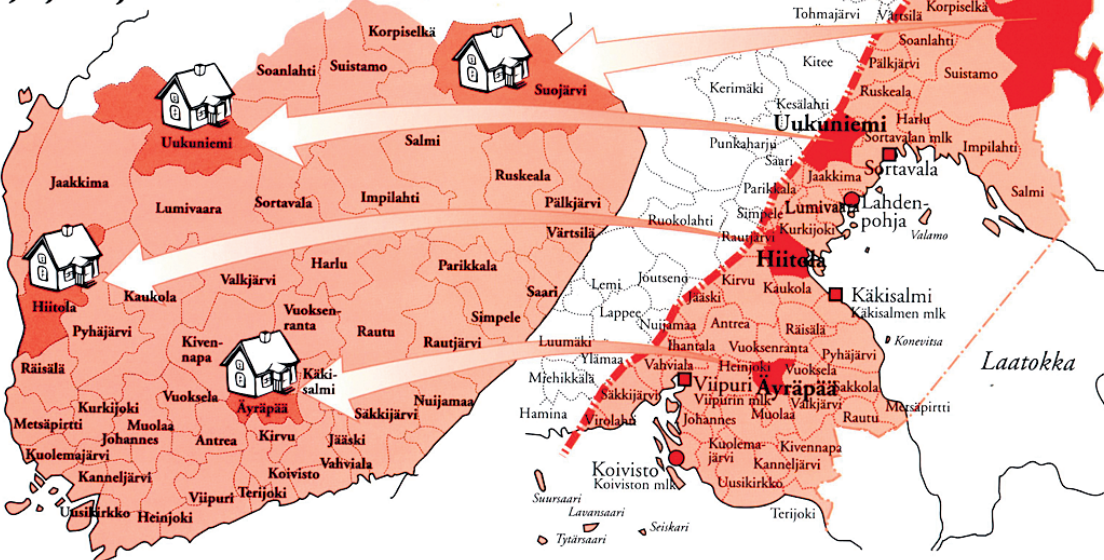
Lähteitä: Vesa Vartiainen, Maatalouspitäjistä teollisuuskaupungiksi, Harjavalan historia 1860-luvulta 2010-luvulle. Jouko Teperi, Karjalan liiton taisteluvuodet 1940-1960. Siirtokarjalaisten tie, Nyky-Karjala Oy Turku, Sadan vuo-

den kuvamatka, Harjavalta valokuvissa 1917-2017, Harjulan Kilta ry. Kuvamatka menneiden vuosikymmenten Harjavaltaan, Valokuvia 1930-1950-luvuilta, Harjulan Kilta ry. Puoli vuosisataa kuparia ja nikkeliä, Outokummun Harjavallan tehtaat 1944-1994. Rikkihappoa ja rakeita, Kemira Oy Harjavallan tehtaat 1944-1994. Reino Äikiä, Karjalaiset Huittisissa. Henkilöiden haastatteluja.

YRJÖ S.
KAASALAINEN

Siirtolaisten sijoittuminen

Sotien seurauksena 407 000 karjalaista menetti kotinsa. Siirtolaiset sijoitettiin ainutlaatuisella suunnitelmalla jäljelle jääneeseen Suomeen.

Karjalan historia 2.13

Uuden elämän alkuun

Sodan jaloista lähdettiin kiireessä, vähin tavaroin.
Raskaan evakkotaipaleen jälkeen elämä aloitettiin miltei tyhjästä.
Kantaväestöllä ja siirtokarjalaisilla oli tottumista toistensa tapoihin.

Kuvamatka menneiden vuosikymmenten Harjavaltaan

Valokuvia 1930–1950-luvuilta

Rakkaamme

Edla Pakarinen

o.s. Pusa

s. 4.2.1922 Vpl. Pyhäjärvi
k. 29.12.2017 Huittinen*Sinulle kiitos, Isä maan ja taivaan,
on nimes suuri, pyhä, kallis aivan,
ja armosi on vakaa, määrätön,
taivaankin tähtien yli ääretön, ääretön.*
- Virsi 326:1

Edlan konfirmaatiovirsi

Kaipauksella muistaen
Pauli ja Laila
sisaruksien lapset
ja lastenlapset perheineen
muut sukulaiset ja ystävätSiunaus toimitettu 12.1.2018 läheisten saattamana.
Lämmin kiitos palvelukeskus Annalan henkilökunnalle
Edlan hyvästä hoidosta.

Rakkaamme

Meeri Ester Toivonen

o.s. Matikainen

s. 1.10.1925 Vpl. Pyhäjärvi
k. 5.1.2018 Lappeenranta*Soitteli tuuli jo kauan meille
surun viestiä hiljalleen,
katseli aikaa elämän Herra,
kutsui luokseen väsyneen.*Äitiä ja mammaa kiittäen ja kaivaten
Maritta
Minna ja Marko
Mirka, Pasi, Iida ja Milla
Jaana ja Kalevi
Pekka
PaulaMeeri siunattiin 26.1. läheisten saattamana.
Lämmin kiitos sukulaisille ja ystäville osanotosta.

Rakkaamme

Aili Kyllikki NURMINEN

o.s. Nokelainen

s. 5.10.1928 Vpl. Pyhäjärvi, Saapru
k. 13.1.2018 EspooSe elämän saa ikuisen
ja taivaan iloa kerran,
ken elää, kuolee turvaten
vain yksin armoon Herran.
v. 260Suremaan jäivät
Maria, Kari, Malva ja Tuomas
Aini ja Kari
Maire, Eine ja Tuulikki
muut sukulaiset ja tuttavat

Hautaus Espoon srk:n hautausmaa.

Kirkonsanoma**Paaston kautta kohti pääsiäistä**

Suomessa tähän alkutalveen kuuluu kirkollisessa kalenterissa paastonaika. Tänä vuonna laskiaistiistai oli 13.2. Sitä seuraava päivä on nimeltään tuhkakeski- viikko, ja se on ensimmäinen päivä paastossa. Tuon päivän nimen historia vie meidät keskiajalle, jolloin päivää kutsuttiin tuhkan ja säkin päiväksi. Silloin siroteltiin tuhkaa pään päälle. Se oli katumuksen ja parannuksen vertauskuva. Päivän nimitys ja siihen liittyvä muistaminen jäi välillä unohduksiin, mutta viime vuosikymmeninä se on palautettu myös meidän kirkossamme uudelleen käyttöön.

Itse koin hyvin luontevaksi tavaksi lähteä yhdessä seurakunnan kanssa paaston matkalle juuri tuhkakeskiviikon jumalanpalveluksesta. Ensin alkuun kokoonnuimme siihen jo aamulla, mutta kun on kysymys arkipäivästä, monet mukana olijat esittivät toivomukset, että kokoon-tuisimme vasta illalla. Silloin päivällä työssä olevatkin pääsisivät mukaan. Näin sitten teimme. Muutama kymmen seura-kuntalaisia lähti vuosittain

uskollisesti mukaan tähän koruttomaan hiljentymiseen.

Nykyisen käsikirjamme mukaan palvelus voidaan viettää messuna tai sanajumalanpalveluksena. Päivän monet tekstit kehottavat katumukseen ja sen tunustamiseen, että olemme syyllisiä Kristuksen kärsimykseen (esim. 1.Piet. 4:1-5; Mt. 6:16-21 ja Lk. 13:22-30). Pyydämme anteeksi rikkomuksiamme luottaen Hänen sovituskäsitelmäänsä. Niin ikään pyydämme myös voimaa antaa anteeksi lähimmäisillemme. Yksi päivän rukouksista kuuluu näin:

“Jumala, lyhyen elämämme iloksi olemme rakentaneet tavarataivaan. Kaikki on kaupan, ihmisetkin, kaikki petettyinä, kaikki lahjottavissa. Mutta merkitystä, tarkoitusta, armollista elämää etsimme yhä, eikä armoa löydy. Tule, Armaitaja, köyhyyteemme, tule kuoleman varjon maahan, älä viivä!”

Lyhyen rukouksen sisältö on mielestäni oiva esimerkki kuvastamaan hyvin monien tämän hetken ihmisten elämän tunteja.

Tuhkakeskiviikon palveluksen erityisluonne tulee

ilmi tuhkalla merkitsemisessä. Kohta alkaa papin lausumalla kehotuksella:

“Jumala muistuttaa sanassaan, että olemme hänen edessänsä tomua ja tuhkaa, mutta hän myös lupaa nostaa köyhän tomusta ja kohottaa kurjan loasta. Vapahtajamme kehoittaa: Kääntykää ja uskokaa hyvää sanoma.” Tuhkaa siis ja ottakaa katumuksen merkki!”

Tämän jäleen seurakuntalaiset saapuvat alttarin ääreen ja polvistuvat. Papilla on pienessä astiassa puutuhkaa, johon on sekoitettu vettä. Hän kastaa siihen pienen pensselin, jolla hän tekee ristin polvistuneen tai seisovan seurakuntalaisen otsaan ja lausuu samalla: “Ota vastaan katumuksen merkki!”

Alttarin edestä on hyvä lähteä tämän yksinkertaisen ja koruttoman hetken jälkeen palveluksen päätyttyä rukouksiin ja siunauksen sanoihin turvaten paaston matkalle.

Kovin monelle suomalaiselle paasto on vieras asia. Oikeastaan se on suurta juhlaa edeltävää valmistus-aikaa, jonka kuluessa voimme tutkia omaa vaellustamme. Jokainen itsensä

kanssa kanssa rehellinen ihminen tietää, että hän on elämänsä kulussa tehnyt paljon asioita, jotka olisivat saaneet jäädä tekemättä. Vanhassa synnintunnustusrukouksessa asia ilmaistaan esimerkiksi näin: “..olen syntymästäni saakka ollut syntinen ihminen ihminen. Isieni tavoin olen rikkonut pyhää tahtoasi vastaan ja tehnyt syntiä ajatuksin ja sanoin. Tein ja laiminlyönnin...”

Kaikille meille kuuluu kuitenkin myös sanoma Jumalan armosta ja anteeksiantamuksesta.

Katumus tarkoittaa syvenevää synnin ja armon tuntoa. Molemmat käsitteet ovat tärkeitä. Luther toteaa, että katumus ilman uskoa on epätoivoa. Meillä on Vapahtajamme armon ja ansion tähden lupa uskoa syntien anteeksiantamukseen. Lähte siis turvallisesti mielin paaston matkalle kulkemaan hiljaisesti Herramme ristin tietä kohti pääsiäisen valoa ja iloa.

VEIJO JÄRVINEN

KERRO PERHEUUTISET

Pyhäjärvi-lehdessä. Julkaisemme joka numerossa tietoja perhetapahtumista. Muistathan kysyä asianosaisilta luvan tietojen julkaisuun, kiitos!

Nelli Mäkinen (o.s. Järvinen) ja **Eetu Mäkinen** menivät naimisiin viime elokuussa Sastamalassa Pyhän Olavin kirkossa.

Pyhäjärveläistäusta: Nelli **Leila Pakarisen** pojan tytär, ja Eetu Kalle, mummonsa puolelta **Lampun** sukua.

Nuoripari haluaa kiittää saamistaan stipendeistä. Molemmat ovat valmistuneet akateemisiin tutkintoihin. Tiedot antoi Nellin isä, Pyhäjärven Pakaristen sukuseuran pj. **Olli-Pekka Järvinen**.

vpl. Pyhäjärvi

Kotisivut osoitteessa:
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Muistokirjoituksia

Edla Pakarisen muistoksi

Helmikuun 4. päivä vuonna 1922 oli kova pakaspäivä eteläisessä Suomessa. Vpl. Pyhäjärvellä pakkanen paukutti yli -30 asteen lukemia, ja niiden keskelle syntyi **Juho** ja **Helenä Pusan** yhdeksäs lapsi. Tyttö oli syntyessään sisarusarjansa heikoin, mutta hänestä kasvoi nainen, joka sai ikää enemmän kuin yksikään yhdeksästä sisaruksestaan. Kasteessa lapsi sai nimen **Edla**. Isän tyttäreilleen antama nimi oli ollut edellisellä vuosisadalla yleisempi kuin koskaan Edlan elinaikana.

Edlan lapsuus ja nuoruus Enkkuan Gorkkalassa olivat onnellista aikaa. Sisarusarjassaan veljien keskelle syntyneenä Edla kasvoi poikien kanssa, ja hänestä tuli toimelias ja liikunnallinen nuori nainen. Lapsuuden päivät täyttivät leikeistä ja urheilusta ja iän karttuessa enenevästi kotitalon töistä. Nuorisoseura Säteessä Edla harasti tanhuja, näytelmiä ja runonlausuntaa. Martoissa hän kulki jo lapsesta lähtien kälynsä Emilian kanssa, ja Lotta Svärd -järjestön toimintaan osallistuminen oli hänelle täysin luontevaa.

Edlan ollessa 17-vuotias alkoi sota, joka mullisti Suomen asiat. Edlalle sota merkitsi muonituslotan tehtäviä, raskasta evakkomatkaa karjan kanssa sekä Viikin vankilassa vietettyä evakkojouluja, jonka jälkeen Edla työskenteli Valtion Pukutehtaalla Riihimellä.

Perhe palasi Karjalaan, mistä rintamalottana toiminut Edlakin joutui lähemmään lopullisesti jatkosodan loppuvaiheissa. Muistot kauniista kotiseudusta säilyivät Edlan mielessä aina. Karjala oli hänelle rakas ja karjalaisuus luovuttamaton osa identiteettiä elämän loppuun asti.

Jatkosodan aikana vuonna 1943 Edla avioitui Keljassa syntyneen **Eino Pakarisen** kanssa. Sodan jälkeen nuori aviopari kulkeutui Muuramessa ja Tampereella vietettyjen jaksojen jälkeen Huittisten Vesiniitylle Einon vanhempien maatilalle. Maatilan työt sekä iäkkäiden appivan-

hempien hoito täyttivät lapsettomaksi jääneen avioparin elämän. Siihen kuului myös osallistuminen karjalaisten toimintaan sekä aktiivinen yhteydenpito sukulaisiin, ystäviin ja naapureihin niin Vesiniityllä kuin Houhajarven mökillä nykyisessä Sastamalassa.

Edlan elämässä alkoi uusi vaihe Eino-puolison sairastuttua pitkäaikaiseen sairauteen. Maatilan töitä oli vähennettävä, jotta Edla pystyi hoitamaan Einon. Maat myytiin, ja Einon kuoltua vuonna 1992 Edla asui vielä muutaman vuoden Vesiniityllä. Sen jälkeen hän osti kerrostaloasunnon Huittisten keskustasta ja muutti sinne. Edla ehti asua kauniissa ja valoisassa kodissaan noin 18 vuotta, kunnes yöllinen aivoinfarkti vei hänet sairaalaan syyskuun 2014 ja sitä kautta Annalan palvelukeskukseen Vampulaan.

Edla oli monella tavoin lahjakas, valoisa ja seurallinen ihminen. Hän oli käsittään taitava tarkan ja huolellisen työn tekijä. Edlan musikaalinen lahjakkuus ilmeni soittamisessa ja laulamissa. Hänellä oli mukantonta rohkeutta opetella uutta elämän niin edellyttäessä. Lapsuudessaan kirkkomatkaan tottunut Edla säilytti elämänsä loppuun asti kiitollisuuden Taivaan Isää kohtaan, joka oli hänenkin elämänsä ohjannut ja varjellut. Vierailijat hän toivotti lämpimästi tervetulleiksi vielä Annalassakin.

Edlan pitkä elämänsä päättyi 29.12.2017 Annalan palvelukeskuksessa Vampulassa. Hänet siunattiin Huittisten kirkossa 12.1.2018 läheisten ja ystävien läsnä ollessa. Edlan ajallinen elämä päättyi, mutta hänen valoisa muistonsa säilyy. Hänen luottavainen, selkeä ja iloinen elämänsä jättivät pysyvän jäljen niihin, jotka nyt kaipaavat ja muistelevat häntä. Edlan mukana poistui keskuudestamme yksi sukupolvi, mutta elämä jatkuu sen vahvan henkisen perinnön varassa, jota Edlakin nuoremmilleen jakoi.

Isotätiä lämmöllä ja kiitollisuudella muistaen

MARJA
KOPPEROINEN

Suvannon seudun kirjallisuutta 1500-luvulta tähän päivään

Suvannon seudun sukututkimuspiiri on kerännyt kirjallisuusluettelon Suvannon alueen pitäjistä (Metsäpirtti, Pyhäjärvi, Rautu, Sakkola ja Vuoksela) 1500-luvulta lähtien tähän päivään saakka.

Vuosittain päivitettävään luetteloon on kertynyt jo yli 550 julkaisua eri aikakausilta. Aihepiiri alueen yleishistoriaa ja pitäjien paikallis- ja kulttuurihistoriaa käsittelevässä kirjallisuudessa on laaja.

Luettelo on sähköisessä muodossa sukututkimuspiirin verkkosivuilla www.suvannonsuvut.net/tallenteita.

Kirjaluettelon yleisosa sisältää Suvannon alueen historiaa, sotahistoriaa, kulttuuria ja perinteitä, henkilöhistoriaa, runoja, kokoelmia ja sukututkimuksia käsittelevää kirjallisuutta. Tämän jälkeen seuraa pitäjakohtainen luettelo. Asiatiedot siinä on jäsennetty kuten yleisosassa.

Luetteloa koottaessa on ollut tavoitteena, että Suvannon alueen kirjallisuudessa tallennetut elinolosuhteet ja karjalainen elämä tulisivat vuosisatojen saatossa käsiteltyä mahdollisimman monipuolisesti.

Sukututkimukset, kylä- ja koulupiirikirjat, elämäkerrat ja tieteelliset tutkimuk-

set muodostavat mielenkiintoisen aineiston kirjaluettelossa. Näistä kirjoista on suuri apu muun muassa paikallishistoriasta ja omista juuristaan kiinnostuneille lukijoille. Samalla ne antavat lisäarvoa viimeisimmistä sota-ajoista: vapaussodasta, talvi- ja jatkosodasta.

Tieto paikalliskirjallisuuden välityksellä on ikään kuin tullut lähemmäksi ja yksityiskohtaisemmaksi myöhempien vuosien tutkimusten ja tulkintojen tuloksena.

Muistitiedon hyväksikäyttö Suvannon alueelta

on jo vaarassa. Jälkipolvet eivät enää välttämättä tiedä, mistä he ja heidän esivanhempansa ovat lähtöisin. Kirjat avartavat näkemystä, mikä on ollut yhteinen menneisyytemme ja miten yhteistä tulevaisuutta on rakennettu. Niistä avautuu myös uusia näkökulmia, jotka auttavat meitä jälkipolvia ymmärtämään Suvannon seudun asukkaiden kohtalonhetkiä.

Kirjat kokoavat suuren määrän tietoa menneiden sukupolvien työstä hyvin moninaisessa elinympäristössä. Aineistoon perehty-

minen tekee lukijan nöyräksi.

Tutkimustyö menneisyydestämme jatkuu. Suvannon alueen paikallislehtien otsikoihin on tullut uutta ilmettä. On suorastaan koukuttavaa lukea esimerkiksi Vpl. Pyhäjärvi-lehden artikkelit kyläkirroksista karttojen ja perhekuvausten kertomana. Tätä kaikkea ei vielä ole kirjoiksi puettu.

KAUKO
HINKKANEN

Vuoksen vesistön historia jääkauden jälkeen

Karjalan Liitto ja Metsäpirtti Seura järjestävät Vuoksen vesistön historiaa käsittelevän seminaarin Karjalatalon yläsalissa 24.03.2018 klo 14 alkaen. Seminaarin taustalla on Taipalejoen syntymän 200 vuotishistoria.

Vuoksen vesistön syntymästä ja sen eri vaiheista jääkauden jälkeen luennoi professori Matti Saarnisto. Metsäpirttiläinen valokuvaaja Filemon Kuoppa kuvasi aikoinaan laajasti Taipaleenjokea ja Laatokkaa. Hänen tuotantonsa esittelee Mauno Kuoppa valokuvanäyttelyn ja videon yhteydessä. Vuoksen varrella sijaitsevien pitäjien edustajille tarjotaan mahdollisuus esitellä vesistön merkitystä oman seutunsa väestön kannalta.

Alustava ohjelma-aikataulu:

- 12 – 17 valokuvanäyttely avoinna
- 14.00 seminaarin avaus (yläsal)
- 14.10 Vuoksen vesistö jääkauden jälkeisenä aikana, prof. Matti Saarnisto
- 15.10 näyttelyn esittely, Mauno Kuoppa (ala-aula)
- 15.10 kahvi (ravintolan puolella)
- 16.00 pitäjakohtaiset esittelyt (yläsal)
- 17.00 seminaarin päättäminen

Tiedustelut:
KALEVI HYYTÄ
(kalevi.hyytia@metsapirtti.net)

SUVANNON SEUTU 1917-1921

elämää ja ihmiskohtaloita

Elämää ja ihmiskohtaloita
vuosilta 1917-1921

Tilaukset

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö ja
Vpl. Pyhäjärvi-seura

VPL. PYHÄJÄRVEN
VAAKUNAN SELITYS:
Punaisessa kentässä kultainen lipuke,
jossa musta, kulmikas tylppäkärkinen
ankkuriristi; ristin alin sakara muita pitempi.
Lipukkeen yläpuolella kaksi irtonaista, toisiaan
vastaan iskevää käsivartta, joista oikea pitelee
miekkää, vasen käyrää sapelaa; kaikki hopeaa.

Afrikan opiskelijavaihto antoi paljon oppeja

Olen **Sanna Mäntysaari** ja minulle myönnettiin Pyhäjärvi-Säätiön apuraha 30.6.2017. Lähdin Ugandaan sitten syyskuussa ja palasin joulukuussa. Nyt kun olen melkein kaksi kuukautta palautunut Suomen elämään ja muistin, että on aika kirjoittaa kuulumisia opiskelusta ja matkasta, johon apurahasta oli suuri apu.

Lähdin matkaan 15.9. opiskelijatoverini kanssa ja palasimme 3.12., eli ehdimme olla Ugandassa 11 viikkoa. Opetimme autistisessa koulussa, joka oli hyvin erilainen kuin kaikki koulut, missä olen aiemmin työskennellyt.

Koulussa oli noin 15 lasta, joista nuorin oli kuusivuotias ja vanhin 24-vuotias. Joukossa oli muutama Down-syndrooman lapsi, ja yksi, kenellä oli vaikeita oppimisvaikeuksia, vaikka koulu oli autistiselle suunnattu.

Välillä myös oppilaiden määrä saattoi vaihdella, sillä esimerkiksi kaikilla perheillä ei välttämättä ollut varaa koko lukukauteen. Koulu oli sisäoppilaitos, joten lapset ja työntekijät asuivat siellä lukukauden kerrallaan. Välillä saatettiin käydä viikonloppuisin kotona, mutta ei läheskään joka viikonloppu. Lukukausi kesti kolme kuukautta putkeen, jonka jälkeen kaikki lähtivät koitehinsa lomalle.

Pääsimme opettamaan paljon ja meille annettiin paljon vastuuta. Opetimme muutaman tunnin päivässä 24-vuotiaasta miestä, joka ei ollut juuri kouluja käynyt, sillä hänellä oli oppimisvaikeuksia, ja koki toisten lasten ja opettajien kiusanneen häntä koulussa, minkä takia oli koulun lopettanut. Hänen kanssaan opettelimme kirjoittamista, lukemista, peruslaskutaitoja ja kelloa. Yksi suuri tema meillä oli rahankäyttö, sillä koulun ulkopuolella poika myi kananmunia. Muuten pidimme lapsille aamuisin yhteisiä tunteja sekä opetimme yksilöllisesti osaa lapsista.

Elämää Afrikassa

Elämä Afrikassa oli kaikinpuolin erilaista. Asuimme toisten kansainvälisten nuorten kanssa, jotka työskentelivät erilaisissa projekteissa, joten kotona "Guesthousella" meininki oli hyvin kansainvälinen.

Pääsimme osaksi kuitenkin ugandalaista kulttuuria, sillä vihannes- ja hedelmäostokset kerättiin kojuista talomme läheltä ja töihin matkustettiin tak-silla. Arki rullasi siis paikallisten joukossa.

"Julkinen liikenne" koostui siis noista takseis-

ta, jotka olivat minibusseja, joihin mahtui virallisesti noin 14 henkilöä, mutta naapurin syliin mahtui toki aina. Taksia ajoi kuljettaja ja matkassa oli mukana konduktoori, joka istui matkustajien joukossa.

Mitä täydempi taksi, sitä enemmän rahaa, joten siksi pääsi usein naapurin polvelle istumaan konduktooriin hahtaessa taksin täyteen asiakkaita. Välillä joukossa saattoi matkustaa myös kana tai televisio. Toinen vaihtoehto olisi kulkea mopotaksilla eli boda bodalla, mutta ilman kypärää usein kolmepäällä Ugandan liikenteessä seikkailu ei houkuttanut, ellei ollut pakko.

Arjen haasteita oli, kun sähkö meni poikki usein iltaisin, ja juokseva vesi oli lähinnä positiivinen yllätys. Juoksevan veden ollessa poikki saimme lähteestä tuotua vettä, kun paikallinen mies sitä kanisterikaupalla toimitti pyörän selässä. Pyykit pestiin nyrkki-pyykillä ja hinnoista kiisteltiin päivittäin. Tästä kaikesta tuli kuitenkin osa arkea, ja esimerkiksi sähkön puuttuminen ei tuntunut oikein missään, sillä taskulamppu riitti vallan hyvin valoksi ja ruokaa laitettiin kaasulla.

Kauniin luonnon lumoissa

Viikonloppuisin reissasimme paljon ympäri Ugandaa, jotta saisimme mahdollisimman laajan näkemyksen maasta.

Ugandassa on paljon kaunista luontoa ja nähtävää, ja safarin eläimet olivat uskomattomia. Afrikan haluan lähteä ehdottomasti uudelleen, sillä tuo maanosa pitää sisällään niin paljon nähtävää!

Tällä hetkellä teen sitten maisterivaiheen opintoja ja aloittelen gradun kirjoittamista. Valmistuminen häämöttää edessä ja yritän tahnkoa viimeiset opinnot mahdollisimman pian loppuun. Nyt aloitin kuitenkin vielä lisäksi suomi toisena ja vieraana kielenä -opinnot, sillä maahanmuuttajaopetus kiinnostaa tulevana erityisopettajana paljon.

Lämmin kiitos Pyhäjärvi-Säätiölle, että olitte mahdollistamassa opintojeni kulkua!

Ystävällisin terveisin

SANNA
MÄNTYSAARI

Sannan kuvasatoa matkaltaan Ugandasta.

"Arjen haasteita oli, kun sähkö meni poikki usein iltaisin, ja juokseva vesi oli lähinnä positiivinen yllätys. Juoksevan veden ollessa poikki saimme lähteestä tuotua vettä, kun paikallinen mies sitä kanisterikaupalla toimitti pyörän selässä"

Suvannon Seudun Sukututkimuspiirissä selviteltiin: Mitä evakkoon lähteneiden omaisuudelle tapahtui luovutetulla alueella

Suvannon Seudun Sukututkimuspiirin tammikuussa 2018 pidettyyn kokoukseen oli saapunut 35 osallistujaa.

Tilaisuuteen oli tällä kertaa saatu esitelmöijäksi Lahden Kaupunginmuseon tutkimuspäällikkö, filosofian tohtori, arkeologi **Hannu Takala**. Hänen aiheenaan oli, mitä tapahtui evakkoon lähteneiden omaisuudelle, kun puna-armeija ja eri puolilta Neuvostoliittoa siirtyneet uudet asukkaat saapuivat Kannakselle ja Laatokan Karjalaan.

Suomessa pyrittiin vaurutamaan tilanteeseen, miten toimittaisiin, jos sytyisi sota Neuvostoliittoa vastaan. Jo vuonna 1922 oli valmistunut ensimmäinen suunnitelma siitä, miten evakuointi tulisi tapahtua. Sodan uhan kasvassa rajapitäjistä evakuoitiin väestöä ennen talvisotaa jo lokakuussa 1939. Suuri osa heistä palasi kuitenkin takaisin koteihinsa.

Evakuointia johdettiin kansanhuoltoministeriön Viipurin toimistosta käsin, jonka toimiston johdossa oli agronomi **Johannes Virolainen**.

Käytännön ohjeiden puutteellisuuden vuoksi evakuointiosipaikan tulen, talvisodan sytyttyä, tapahtui käytännössä paljolti improvisoiden. Mukaan sai ottaa sen, minkä jaksoi kantaa. Oli varauduttava ottamaan mukaan kolmen päivän muona. Ensimmäisellä evakuoitiin ihmiset, toisella sijalla oli karja ja kolmannella sijalla muu omaisuus.

Osa omaisuudesta tuhoutui pommituksissa. Ihmisten omaisuutta oli kerätty rautatieasemien ko-koamispaikoille Suomeen kuljetettavaksi. Täällä puolella Suomea oli 14 varastopii-riä, mm. Lahdessa, Jyväskylässä, Kuopiossa, Seinäjoella ja Helsingissä, minne evakuoituja tavaroita Karjalan asemilta kuljetettiin.

Talvisodan päättyessä 13.3.1940 luovutetulla alueella oli vielä noin 100.000 henkeä. Heillä oli vain muutama päivä aikaa siirtyä pois. Viipuri luovutettiin 15.3.1940. Laatokan Karjalassa Sortavala oli määrä luovuttaa 19.3.1940, mutta venäläiset tulivat Sortavalan porteille jo 16.3. Luovutetulle alueelle jäi runsaasti koti-irtaimistoja niin maaseudulle, taajamiin kuin kaupunkeihinkin.

Puna-armeijalla oli ehdoton kielto kerätä sota-saalista itselleen. Mutta todellisuudessa saalista keräsivät omaan käyttöönsä niin upseeristo kuin rivimiehetkin.

Rauhanteon jälkeen irtaimistoa alettiin sotilaiden, kirjasto- ja arkistovirkailijoiden kuin museotyöntekijöidenkin toimesta arvioida ja luetteloida. Esineitä kerättiin sotasaalisvarastoihin Viipuriin. Siviilit saivat lunastaa esineistöä pientä korvausta vastaan omaan käyttöönsä.

Sotasaaliiksi saadut esineet evakuoitiin 1941 muualle Neuvostoliittoon.

Taideteoksia ja esineitä löytyy tällä hetkellä Pietarin Eremitaasista 164 taideteoksen verran, näistä 107 teosta on nyt Eremitaasin Viipurin museoyksikössä, joka sijaitsee entisen Viipurin taidemuseon tiloissa. Esineistöä löytyy myös Pietarin Etnografisesta museosta sekä Moskovan museoista. Kansatieteellisiä museoesineitä löytyy myös mm. Sortavalan museosta. Viipurin arkistossa on suomalaista aineistoa kahden hyllykilometrin verran tarkasti luetteloituna.

Hannu Takala käsittelee esitelmäaihetta mm. kirjassaan ”Puna-armeijan sotasaalis – Karjalan kulttuuri-omaisuuden ryöstö 1939-1941”. Kirja on ilmestynyt tammikuussa 2017.

Kirjassa selvitetään, millaisia esineitä sotasaalisvarastoihin kasattiin ja mitä esineille sen jälkeen tapahtui. Vastaus saadaan myös siihen, ketkä kaikki sotasaalisvarastojen esineitä hyödynsivät ja mitkä esineet ja taideteokset päätyivät lopulta Leningradin museoihin. Teoksessa luodaan myös yleiskatsaus kulttuuriperinnön kohtaloihin sodissa eri aikoina ja siihen, miten eri maiden armeijat kohtelivat yksityistä omaisuutta ja arvotaidetta viime sodissa. Kirja pohjautuu keskeisiltä osiltaan venäläisiin alkuperäislähteisiin.

Seuraavat sukututkimuspiirin tämän vuoden kokoukset ovat 21.4.2018, isäntänä Metsäpirtti. Aiheina tullaan käsittelemään **Harri Laineen** alustus Venäjän vanhoista mitoista ja **Pekka Nevan** alustus Suomen väestöstä kautta aikojen.

Sakkola on isännöintivuorossa 22.9.2018, aiheena **Mirjami Niinimäen** kirja Kohtalona Moskova, toisenlainen sukututkimus.

Sukututkimuspiirin tammikuun kokouksesta vastasivat rautulaiset, kuvassa vasemmalta tilaisuuden vetäjä Ilmi Pesonen ja sihteeri Hellevi Mattila sekä seuraavina Eija Savolainen ja Harri Laine, etualalla oikealla Leena Repo.

Kokouksen osallistujia vasemmalta Raimo Manninen ja Keijo Tikka sekä oikealta Kari Ola ja Kauko Hinkkanen.

Antero Pärssinen kertoi Pärssisen Sukuseuran viimeaikaisista sukututkimustuloksista.

”Kansatieteellisiä museoesineitä löytyy myös mm. Sortavalan museosta. Viipurin arkistossa on suomalaista aineistoa kahden hyllykilometrin verran tarkasti luetteloituna”

KAARINA
PÄRSSINEN

Arkeologi Hannu Takala Lahden Kaupunginmuseosta esitelmöi aiheesta Puna-armeijan sotasaalisvarastot Karjalassa 1939-1945 - mitä evakkojen omaisuudelle tapahtui.

Restaurointi- ja rakennushankkeet valmistumassa

Konevitsassa vietetään 625-vuotisjuhlavuotta

Konevitsan luostarissa on meneillään kiivastahtinen rakennuskausi, jonka tulokset huipentuvat nähtäväksi ensi syyskuussa vietettävään luostarin 625-vuotisjuhlaan mennessä.

Koko joulukuun jatkuneet myrskyisät säät viivästyttivät rakennushankkeita. Laatokka lainehtii edelleen (10.2.18) vapaana ja nyt saarelle kuljetaan Sortanlahdesta ilmatyynyaluksella. Näitä kuulumisia välitti luostarin johtaja igumeni Aleksandr helmikuun toisena lauantaina Helsingissä pidetyssä luostarin tukiyhdistyksen Konevitsa ry:n vuosikokouksessa.

Yläkirkko, Valkoinen hotelli, laiturit ja paljon muuta

Luostarikirkon alakirkko on jo saatu kunnostettua ja yläkirkon maalausta restauroidaan parasta aikaa, kertoo igumeni Aleksandr. Luostarikehan kirkkoista Nikolskin kirkko on valmis ja luostarikehää kunnostetaan myös ulkoa päin.

Rantaan on valmistumassa kunnostettuna siellä ennen sotia suomalaisia matkailijoita palvellut punatiilinen majoitusrakennus. Puurakenteinen punainen hotelli on jo valmis. Piakkoin on valmistumassa myös Valkoinen hotelli.

Kulkuyhteydet saarelle parantuvat olennaisesti, kun Konevets-alus toukokuussa aloittaa säännöllisen liikennöinnin. Saaren aiemmin 60 m pitkä metriä laiturit on valmistuttuaan 140 m pitkät, jolloin suuretkin alukset pystyvät saapumaan saarelle.

Laatokan pohjaan on rakennettu saarelle johtava sähkökaapeli, jonka toimivuus testattiin tammikuussa. Huhtikuun lopulta alkaen kaapelia pitkin pystytään johtamaan virtaa saarelle ja siellä edelleen eri kohteisiin.

Jotta kunnostus- ja rakentamistyöt saataisiin 625-vuotisjuhlaan mennessä valmiiksi, on alun perin heinäkuulle suunniteltua juhlaa päätetty siirtää syyskuulle 21.09.2018 pidettäväksi. Tuolloin juhlaan on odotettavissa korkearvoisia vieraita, Venäjän presidentti Vladimir Putin ja Venäjän ortodoksisen kirkon päämies patriarkka Kirill.

Konevitsan luostarin veljestöön kuuluu nyt 19 jäsentä, joista pappismunkkeja on yhdeksän. Luostarin johtajana on vuodesta 2007 alkaen toiminut igumeni Aleksandr.

Konevitsa ry jatkaa entisin voimin

Konevitsa ry perustettiin Suomessa joulukuussa 1991 eli heti samana vuonna, kun luostari oli Neuvostoliiton valtiolta helmikuussa siirtynyt Venäjän ortodoksiselle kirkolle ja ensimmäiset munkit saapuneet saarelle toukokuussa. Yhdistyksen jäsenmäärä on vakiintunut 250 jäseneksi. Vuosikokous valitsi yhdistyksen puheenjohtajana jatkamaan Heikki Jääskeläisen, joka aloitti puheenjohtajakautensa 2013. Yhdistyksen hallitukseen kuuluvat edelleen vpj. Veikko Muuronen Lappeenrannasta, Jarmo Ihalainen Varkaudesta, Kirsti Fahler Espoosta, Anastasia Insushina Sipoosta ja Asta Rosenström-Fortelius Helsingistä sekä uutena jäsenenä Tuija Puomiranta Jyväskylästä.

Yhdistys toimii aatteellisesti ja taloudellisesti luostarin tukemiseksi, jälleenrakentamiseksi ja avustamiseksi. Se mm. koordinoi pyhiinvaellus- ja turistimatkoja luostariin ja järjestää yhdessä luostarin kanssa talkooleirejä Konevitsaan. Ensi kesäntalkooleiri järjestetään 29.07.-05.08.2018, mukaan otetaan 30 osallistujaa. Talkoolaiseksi voi ilmoittautua vaikka heti yhdistyksen puheenjohtajalle Heikki Jääskeläiselle, jonka yhteystiedot löytyvät nettisivuilta www.konevitsary.fi. Perinteisen tapaan järjestetään 21.-23.7.2018 pyhiinvaellusmatka luostariin. Ajankohtaan osuu kaksi suurta juhlaa 21.7. Kazanilaisen Jumalanäidin ikonin juhla Kazanin skiitalla ja 23.7. Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin juhla Konevitsan skiitalla.

Luostarin monivaiheisesta historiasta

Vuosikokousesitelmänä kuultiin luostarin kirjastonhoitaja Anna Voskresenskajan kokoama historiikki luostarin 625-vuotiselta taipaleelta. Hän kertoi laajassa esityksessään myös luostarin perustajan pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen elämänvaiheista ennen tämän päätymistä Konevitsaan. Arseni oli syntynyt käsityöläisperheeseen Novgorodissa, joka tuolloin kuului Vatjan viidennekseen. Arsenin ammattina oli kuparisepä, kunnes hän hakeutui luostariin. Vietettyään useita vuosia Athosvuoren luostareissa hänet lähetettiin sieltä, Hilandarin luostarista pohjoiseen tehtäväänsä perustaa luostari.

Arseni toi mukanaan Athokselta Jumalanäidin ikonin, jota ortodoksinen kirkko nimittää ihmeitä tekeväksi. Ikonin ilmeisesti 1500-luvulla tehty, vanhin tiedossa oleva kopio sijaitsee nykyään Uuden Valamon luostarissa Heinävedellä. Ikonin uudempi kopio on luostarin 600-vuotisjuhlusta, 1993 lähtien ollut myös Laatokan saarella sijaitsevassa uudelleen avatussa Konevitsan luostarissa.

Pyhittäjä Arseni Konevitsalainen päätyi Laatokalle Konevitsan saarelle, minne hän perusti luostarin vuonna 1393. Pyhittäjänsä eli siellä yli 50 vuotta aina kuolemaansa 1447 saakka. Venäjän ja Ruotsin välinen sota 1570-1595 autioitti luostarin. Vuonna 1610 ruotsalaiset sotajoukot hävittivät luostarin kokonaan. Pietari Suuri antoi käskyn vuonna 1718 jälleenrakentaa luostarin.

Nykyisen muodon rakennuksineen luostari on saanut 1800-luvulla. Runsaimmillaan luostarin jäsenistö oli ennen I maailmansotaa v. 1914, jolloin siellä kerrotaan olleen 321 henkilöä. Vuonna 1930 luostarin johtajaksi valittiin igumeni Mavrik, joka toimi tehtävässä kuolemaansa 1944 saakka. Hänet haudattiin toivomuksensa mukaisesti Konevitsaan. Veljestöä palasi luostariin tammikuussa 1942, kunnes elokuussa 1944 veljestö jätti luostarin lopullisesti. Luostari jatkoi Suomessa toimintaansa Keiteleellä Hiekan tilalla kunnes 1956 viimeiset elossa olleet luostarin jäsenet siirtyivät Heinävedelle Uuden Valamon luostariin.

Kaarina Pärssinen

Kahvipöydän äärellä kokoukseen osallistuneita luostarin johtaja igumeni Aleksandr (vas), Suomen ortodoksisen kirkon päämies arkkipiispa Leo ja Konevitsa ry:n ensimmäinen puheenjohtaja Andreas Heikki Hänninen sekä oikealla Konevitsa ry:n puheenjohtaja Heikki Jääskeläinen. Kuva: Kaarina Pärssinen

Lotta Svärd -järjestön jäsenistä on koottu henkilögalleria

Lottagalleria on ennen näkemättömän laaja koskaan lakkautetun Lotta Svärd -järjestön jäsenistä koottu henkilögalleria. Lottagalleria esittelee aktiivisia omalla työllään suomalaisen yhteiskunnan kehitykseen vaikuttaneita naisia. Näiden elämäntarinoiden kautta piirtyy kuva Lotta Svärd -järjestön monipuolisesta toiminnasta ja sen merkityksestä yksilölle sekä yhteiskunnalle.

Lotta Svärd -järjestö lakkautettiin syksyllä 1944, jolloin järjestössä oli jäseniä reilosti yli 200 000. Lottien ja Pikkulottien liittyvää tietoa katosi tai hävitettiin lakkautuksen yhteydessä. Lottamuseon halusi koota yhteen lakkautetun Lotta Svärd -järjestön jäsenten tarinoita ja käynnisti reilu vuosi sitten tiedonkeruun Lottagalleriaa varten. Lottien ja Pikkulottien tarinoita lähdettiin etsimään suuren yleisön keskuudesta. Tiedonkeruu onnistui erinomaisesti, sillä Lottamuseo sai runsaasti henkilötarinoita. Tällä hetkellä Lottagalleriassa on lähes viidensadan Lottana ja Pikkulottana toi-

mineen naisen tarinat. Joukossa on runsaasti ennen julkaisemattomia elämäntarinoita ja koskettavia kertomuksia.

Lottamuseo kiittää kaikkia hankkeeseen osallistuneita, jotka ovat toimittaneet aineistoa Lottagalleriaan. Lottagalleriaa päivitetään koko ajan ja edelleen kuka tahansa voi tehdä henkilöesittelyn tuntemastaan Lotasta tai Pikkulotasta ja toimittaa aineiston Lottamuseolle Lottagalleriaa varten: lottasvard.fi/kerro-oman-lottasi-tarina

Lisätietoja:

Opetuksen ja kehittämisen asiantuntija
Susanna Koski
susanna.koski@lottamuseo.fi
p. 050 310 0750
Lottamuseo,
Rantatie 39 Tuusula

Lottamuseo on museo-ammattilaisesti hoidettu erikoismuseo, joka tallentaa lottien historiaa ja tutkii naisten vapaaehtoista työtä osana maamme historiaa.

Museota ylläpitää Lotta Svärd Säätiö.

Lottamuseo avattiin yleisölle vuonna 1996.
Museo p. 09 274 1077
s ä h k ö p o s t i :
info@lottamuseo.fi
www.lottamuseo.fi

Juhlat 2018 Harjavallassa

**Tilaa nyt
DVD
Pyhäjärvi-juhlilta,
20 euroa +
lähetykskulut**

Itselle tai lahjaksi DVD Pyhäjärvi-juhlilta!

Tilaukset Pirjo Kiiala puh. 044 281 5047 tai pirjo.kiiala@gmail.com.

Lähde Laatokalle, Ääniselle ja Syvärille!

Metsäpirtti Seura järjestää heinäkuussa rengasmatkan Laatokan ympäri. Reittimme on Helsinki – Sortavala, – Petroskoi – Syväri – Terijoki – Helsinki. Matkakohteita ovat mm. Ruskealan marmonilouhos, Valamon luostari, Petroskoi, Kizhin museosaari Äänisellä, Aleksanteri Syväriläisen luostari, Pietarhovi, Kronstadt, Terijoki ja Viipuri.

Matka järjestetään 2. – 6.7.2018 ja lähtö on Helsingistä. Matkan alustava hinta on 700 euroa, mikäli lähtijöitä on 40. Hinta sisältää matkat, majoituksen kahden hengen huoneessa puolihoidolla, ryhmäviisumin, viisumin rekisteröintimaksun ja muut vastaavat venäläiset kulut. Lisäksi hinta sisältää retken Valamoon (kuljetus, opastus ja lounas), retken Kizhin saarelle (laivamatkat, pääsymaksu museoon ja opastus), pääsymaksun Syvärin luostariin. Muut mahdolliset kohteet (kuten Ruskealan marmonilouhos tai Pietarhovi) eivät kuulu matkan hintaan.

Lisämaksu yhden hengen huoneesta on 95 euroa. Omasta viisumista hyvitetään 62 euroa. Ilmoittautumiset mahdollisimman pikaisesti Pirkko Hyytiälle, 050 544 2854 tai pirkko.hyytia@metsapirtti.net tai pirkko.hyytia@gmail.co. Ennakoilmoittautujille lähetään tarkemmat tiedot mm. ennakkomaksuista, joka tulee suorittaa 15.3.2018 mennessä.

Tuleeko lehtesi oikealla osoitteella?
Ilmoita muutos toimitukseen tai verkkosivujemme lomakkeella.

HUOM! Osoite ei vaihdu vain postiin ilmoittamalla.

Kotikokin kertomaa

MITÄ TEILLÄ SYÖDÄÄN?

Onko perheelläsi ja suvullasi omia reseptejä tallessa?
Kerro ne Vpl. Pyhäjärvi-lehden lukijoille
Kotikokin kertomaa -palstalla.

Ei tuu nii vällei nälkä ko vähä pääst syöp

Vpl.Pyhäjärvi-seuran oma pitokokki **Juhani Forsberg** oli jälleen loihittanut erinomaiset ruokapidot Huopalahden kirkolle Helsingissä.

Karjalanpaistissa hautuivat naudan-, sian- ja lampaanliha. Lisukkeina oli useamman sortin salaatteja. Laukaan metsistä oli Juhani poiminut puolukat, mustikat ja vademat ja keittänyt makoisan kisselin. Siinä oli hänellä ollut viiden päivän urakka sisältäen myös piirakoiden leipomisen.

Ruokailupäivänä keittiössä ahersivat seuran hallituksen jäsenistä **Marketta Mattila**, **Kaisa-Liisa Korhonen** ja **Jenni Pääskysaari** apureinaan **Susanna Korhonen** ja **Ada Pääskysaari**.

Päätteenä juotiin seuran puheenjohtajan tarjoamat syntymäpäiväkahvit. Ruuasta ja ohjelmasta nautti 65 seuran jäsentä sukulaisineen ja ystävineen.

Helmikuu heltiet maaliskuu maksaa

Ohjelmatuokiassa esiintyi pianotaiteilija, pedagogi ja mm. radion Sävel on vapaa -ohjelmasta tuttu **Meri Louhos** (90 v). Hän kävi vanhempiansa kanssa Kotkasta käsin Pyhäjärvellä 1930-luvulla.

Elokuussa 1936 hän oli sisarensa **Ritvan** kanssa morsiuksittöinä tätinsä **Mertta Louhoksen** ja **Emil Korhosen** häissä.

”Meillä oli uudet valkoiset silkkileningit. Saimme kantaa huntua. Hääjuhla pidettiin Pyhäkylän koululla. Juhlaohjelma pitkästyi meitä ja niin menimme koulun pihalle. Kiipesimme perunakuopan päälle. Ja miten hyvin silkkimekot luistivatkaan ruohokatolla! Äitimme oli tietysti vihainen ja tukkupölyähän siitä saimme.

Toinen täitimme **Kerttu Rätty** perheineen asui Kahvenitsan koululla. Yöpyminen lattialla siskonpetissä oli luonnollista.

”Tämä vuosi 1918 on myös **Toivo Kuulan** juhlayösi. Meri Louhos soittikin Kuulan Lampaanpolskan. Hän myös säesti **Merja Vartiata**, jonka äiti oli Koivistolta ja isoäiti **Näriäisiä** Pyhäjärveltä. Säestettävänä oli myös **Anssi Hirvonen**.

Kirjailija **Panu Rajalalta** on viime vuonna ilmestynyt uusi elämäkerta **Eino Leinosta**, jonka runon hän esitti puheensa päätteeksi.

Väliotsikot pyhäjärveläisiä sananparsia.

RIITTA HIRVONEN

Meri Louhos ja Merja Vartia.

Pitopöydän äärellä Juhani Forsberg ja Panu Rajala.

Nyt on meillä lystileikki, liiru-laaru-lei. Siinä, Jussi ja Anselmi Hirvonen laulattivat yleisöä.

”Kiipesimme perunakuopan päälle. Ja miten hyvin silkkimekot luistivatkaan ruohokatolla! Äitimme oli tietysti vihainen ja tukkupölyähän siitä saimme”

Riitta Hirvosen kuoroystävät Vuosaaresta päättivät ohjelman laullalla Kun kävelin kseäillalla. Kuvat: Juha Yli-Knuuttila.

Taipaleenjoen 200-vuotisjuhla ja Metsäpirtin pitäjäjuhla Metsäpirtissä 19.05.2018

Metsäpirtti Seura järjestää juhlamatkan ajalla 18.-21.05.2018

Taipaleenjoen syntymisestä tulee toukokuussa kuluneeksi 200 vuotta. Taipaleen ja Koselan miehet avasivat silloin pienen uoman Taipaleenharjun poikki hallitakseen Suvannon kevättulvia. Nyt tuolla paikalla virtaa Vuoksen vesistö Laatokkaan ja Nevan kautta Suomenlahteen. Juhlimme joen syntymistä ja sen merkitystä Metsäpirtissä, nykyisessä Zaporozhskojoessa. Olemme sijoittaneet samaan hetkeen myös vuosittaisen pitäjäjuhlamme.

Metsäpirtti Seuran matka lähtee Helsingistä 18.5. aamulla, paluu 21.5. illalla Helsinkiin. Ensimmäinen päivä on menopäivä, matkareitti Helsingistä Vaalimaan kautta Sakkolaan. Majoittautuminen hotelli Losevskajassa. Lauantai 19.5. on juhlapäivä. Juhlapuheen pitää professori Matti Saarnisto. Hän on geologian emeritusprofessori ja Vuoksen vesistön maailmankuulu tutkija. Sunnuntai 20.5. on kotiseutupäivä. Pyrimme järjestämään jokaiselle mahdollisuuden tutustua haluamiinsa paikkoihin Metsäpirtissä. Bussilla ajamme päätiet (Raaju – Vaskela – Kosela – Metsäpirtti – Hatakanmäki – Paukunmäki; Kosela – Neusaari; Metsäpirtti – Viisjoki – Saaronen). Taipaleenjoen pohjoispuolisilla alueilla on myös mahdollisuus käydä. Avustamme kotipaikkojen määrittämisessä. Maanantaina 21.5. palaamme illan kuluessa Helsinkiin.

Matkan hinta on vielä osittain avoin. Aikaisempien vuosien kokemusten perusteella hinta tulee olemaan runsaat 400 euroa sisältäen viisumit ja matkan puolihoitolla 2 hengen huoneissa ja juhlan osallistumismaksun.

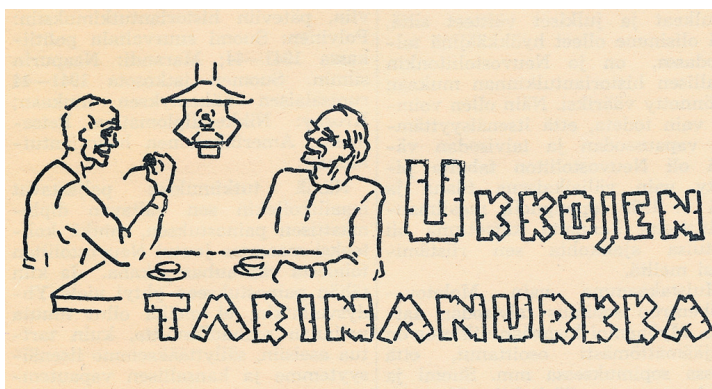
Ilmoittautumiset mahdollisimman pikaisesti Pirkko Hyytiälle pirkko.hyytia@gmail.com tai puh. 050-5442854. Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Ilmoittautuneille lähetetään tarkemmat ohjeet. Sitova ilmoittautuminen tapahtuu maksamalla ennakkomaksu 150 euroa 28.2.2018 mennessä.

Huom! Moni on jo etukäteen ilmoittautunut matkalle Facebookin kautta. Varmistakaa kuitenkin ilmoittautumisenne sähköpostilla tai puhelimella (Pirkko Hyytiä, 050-5442854).

Ilmoitamme tuonnempana tarkemmasta ohjelmasta kotisivustollamme (www.metsapirtti.net) ja etukäteisilmoittautuneille.

Metsäpirtti Seura ry

Tukinuitossa

Tukkiuitot Kokemäen joen vesistössä alkoivat vanhaiskevällä vesistön latvoilta ja ”hännät”, viimeiset tukit uivat Mäntyluodon seuduille myöhään syksyllä, joiden mukana seurasi tuo iloinen tukkipoikien joukko. Tapoihin kuului, että päivä uittojen loppiaiseksi vietettiin riehakkaasti juhlien talossa, jossa oli iloinen leski-emäntä.

Sattui kerran niin, että kun ensimmäiset tukkilaiset saapuivat juhlapaikalle, niin he hämmästykseseen huomasivat, että taloon kesän aikana oli otettu totinen isäntä, joka esti kaikennäköisen juhlimisen talossa. Allapäin palasi karkijoukko ja kertoi murheelliset kuulumiset vastaantulevalle joukon kekseliäimmälle kaverille. ”Epelille” kehoittaen häntä liittymään joukkoonsa. ”Elkäähän hoppuilkua, varttukaaha vähä, lausahti ”Epeli” ja kiiruhti juoksujalkaa taloon, riipaisten oven auki, samalla huutaen: ”Valkii on katol!”. Totinen isäntä heitti virsikirjan pöydälle ja vesisanko kädessään kiipesi palotikkaita harjalle olematonta tulta sammuttamaan. Tällä aikaa potkaisi palotikkaat ”Epeli” kumoon ja vinkkasi koko tukkipoikien joukon sisään viettämään tavanomaista riehakasta juhlaansa. - M. P.

Vpl Pyhäjärvi nro 2 1968

Vanhoja lehtiä tutkaillut MAURI HAUHIA

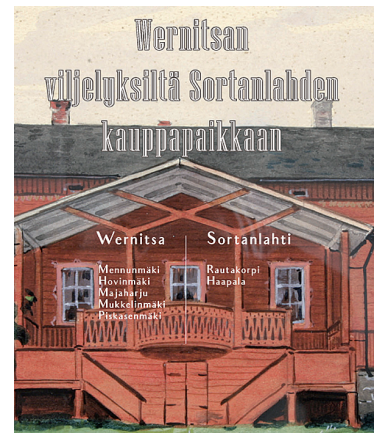

Uutuuskirja

Kuudes vuosikymmen karjalaista järjestötoimintaa pääkaupunkiseudulla

Vpl.Pyhäjärvi-seura ry:n 60-vuotisen toiminnan lisäksi kirjassa on runsas kuvitus sekä tunnettujen pyhäjärveläisten puheenvuoroja ja muistelmia. Kirja sopii lahjaksi kaikille pyhäjärveläisyydestä kiinnostuneille.

Kirjan hinta 20 euroa + postituskulut
Tiedustelut ja tilaus
Kaisa-Liisa
Korhoselta puh. 050 5905433.
Email:
kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi

WERNITSAN VILJELYKSILTÄ SORTANLAHDEN KAUPPAPAikkaAN

Kyläkirja kertoo Vpl. Pyhäjärven Wernitsan, Sortanlahden, Haapalan ja Rautakorven kylä-historiaa. Tarinoiden tukena selkeät karttalehdet.

Hinta 40 euroa + postitus ja pakkaus.

Kirjan toimittanut Ikaalisten Karjalaseura

Yhteystiedot, puh. 040 734 28 65 /

sähköposti, lea.jokinen@ippnet.fi

Hyvä lahjavinkki: hanki lahjaksi uutuuskirja sukulaisille ja ystäville!

Taubilan kartano –
lahjoitusmaakaudesta Fazerin aikaan
176 sivus n. 150 valokuvaa koko B5
Hinta vain 30 euroa + läh. kulut.

Lisätietoa ja tilaukset:
taubila@pp.inet.fi tai 040 021 3369
seija.jokinen@netti.fi tai 040 835 5820
Noudettavissa myös hallituksen jäseniltä
ilman lähetyskuluja.
Sekä <http://vpl-pyhajarvi.fi> kirjapuoti.
Vpl Pyhäkylä-Seura.

Kotisivut osoitteessa:
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

vpl. Pyhäjärvi

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön adressit

Adressit:
Karjalanneito, Pyhäjärven
kirkon alttaritaulu, Kullerot,
Valoisa polku ja Iiris. Adressi
sisältää kaksi tai useampia
sisälehtivaihtoehtoja, joista voi
valita sopivimman ja poistaa
ylimääräiset. Hinta 12 euroa
kappale + postituskulut.

Tilaukset:
Pirjo Kiiala,
puh. 044 281 5047
tai pirjo.kiiala@gmail.com.

Muistojen järvi -DVD:stä on otettu toinen
lisäpainos. DVD julkaistiin v. 2007. Uuteen
painokseen v. 2011 lisättiin Kaarina Pärssi-
sen kirjoittama esite. Levyä voi ostaa seuran
tilaisuuksissa tai tilata Kaisa-Liisa Korho-
selta. Hinta on 20e / kpl.

Vpl. Pyhäjärvi -tuotteita edullisesti lahjaksi ja omaan käyttöön

Hanki nyt **vaakunapaita**, jota saatavana jälleen
kaikissa pohjaväreissä valkoinen, helmenharmaa ja
musta. Tuote, juuristamme kertova Vpl. Pyhäjär-
ven vaakunapaita, sopii esim. lahjaksi ja asukseksi
tuleville kotiseutumatkailijoille, vaikka koko ryhmälle.
Aidon värisellä Vpl. Pyhäjärven vaakunan kuvalla
ja tekstillä PYHÄJÄRVI VPL varustettua erittäin
hyvälaatuista T-paitaa löytyy valkoisissa ja mustissa
sekä V- että pyöreällä kaula-aukolla, mutta hel-
menharmaissa vain pyöreäaukkoisena. Koot S, M,
L, XL hinta 15 e/kpl ja isommat koot XXL ja
XXXL 20 e/kpl. Mustia V-aukkoisia vain muuta-
ma iso koko jäljellä.

Dokumenttielokuva Muistojen järvi vuosilta
1939-44 Pyhäjärvellä, mukana liuskan seloste elo-
kuvasta, DVD:n hinta 20 e/kpl.

Seuran uusi 60-vuotishistoriikki (2017) saata-
vana hintaan 20 eur/kpl, 50-vuotishistoriikki 5
euroa, yht. 25 euroa.

Postitettaessa lähetysiin lisätään postituskulut.
Tilaukset ja tiedustelut toistaiseksi ainoastaan Kai-
sa-Liisa Korhonen 050-590 5433, e-mail
kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi

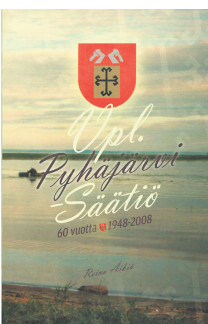
Vpl. Pyhäjärvi-seura ry

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiöltä tuotteita itselle tai lahjaksi:

Pyhäjärvi-kirja
350 s. Reino O. Kukko –
Kaarle Viika, 1989.
Historiaa sanoin ja kuvin,
sekä murrenasto
selityksineen.
Hinta 25 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi-
Säätiön 60-
vuotishistoriikki**
136 s. Reino Äikiä, 2008.
Runsaasti kuvia ja muis-
teluita säätiön alkuajoilta
ja eri paikkakunnilla pi-
detyistä Pyhäjärviuhlista
ja muista pyhäjärveläis-
ten tapahtumista.
Hinta 20 euroa.

**Suvannon seutu
1917-1921, elämää ja
ihmiskohtaloita**
336 s.
Suvannon seudun
paikallishistorian
työryhmä, 2015.
Hinta 40 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi-
pöytästandaari**
Suunnittelu Kaarle Viika,
1963. Hinta 42 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi-
isännänviiri**
Koko 45x400 cm.
Suunnittelu Kaarle Viika,
1992. Hinta 75 euroa.

**Hintoihin lisätään
postituskulut.**

Tilaukset ja lisätiedot
Pirjo Kiiala,
puh. 044 281 5047 tai
[pirjo.kiiala\(at\)gmail.com](mailto:pirjo.kiiala(at)gmail.com).

Mistä löydän hyvät lahjat?

Tässä vihjeet: Hanki kirjapari
Kaunista Vpl Pyhäjärveä, osat I ja II.
Yhteensä 736 sivua ja 1750 kuvaa. Koko A4.
Hinta vain 95 euroa + läh. kulut.

**Suvannon seutu 1917-1921
elämää ja ihmiskohtaloita** 335 sivua.
Hinta vain 40 euroa + läh. kulut.

Lisätietoja ja tilaukset:
taubila@pp.inet.fi tai 040 021 3369
seija.jokinen@netti.fi tai 040 835 5820
Noudettavissa myös johtokunnan jäseniltä
ilman lähetyskuluja.
Sekä <http://vpl-pyhararvi.fi> kirjapuoti.

TAPAHTUMAKALENTERI

Lahden seudun Vpl Pyhäjärvi - kerhon maaliskuun kokous
pidetään torstaina 1.3.2018 Ravintola Wanhassa Herrassa, Laak-
sokatu 17, Lahti. Aloitamme klo 13. Tervetuloa!

Tampereen Seudun VPL Pyhäjärvi-kerhon tarinatuokio on
maanantaina 5. päivänä maaliskuuta 2018 klo 12 Koulukatu 12,
Tampere. Keskustellaan muun muassa toukokuun retkestä.
Tervetuloa!

Ke 14.3. klo 18 Karjalatalolla Vpl. Pyhäjärvi ja Uusikirkko
esittelevät pitäjiään.

Vpl. Pyhäjärvi-seuran sääntömääräinen kevätkokous su
15.4. pidetään Karjalatalolla. Tervetuloa mukaan.

Vanhoja Vpl. Pyhäjärvi-lehtiä voit katsella netistä kotisivuil-
tamme.

KARJALAN MATKAT KESÄ 2018

10.-13.5. Viipuri – Kiviniemi – Käkisalmi – Räisälä –
Sakkola – Uusikirkko –Terijoki – Rautu – Metsäpirtti

8. -11.6. Viipuri – Kiviniemi – Pyhäjärvi – Käkisalmi –
Räisälä – Hiitola – Kurkijoki –Sortavala

22.-25.6. JUHANNUS Pyhäjärvi – Konevitsa, Koti-
paikkoihin tutustumista (Pyhäjärvi, Käkisalmi, Räisälä,
Hiitola)

5.-9.7. Värtsilä – Poentsan kanava – Solovetskin
luostari

13.-16.7. Tutustutaan Valamoon – kotipaikkoihin tutus-
tumista (Pyhäjärvi, Käkisalmi, Räisälä, Hiitola)

10.-13.8. Käkisalmi – Pyhäjärvi – Räisälä – Hiitola

7. -10.9. Viipuri – Sortavala – Petroskoi – Kurkijoki –
Kontunpohja – Kiwatsun putous – Karhunmäki –
Poentsan kanava – Aunus – Kivimäki

Matkalle lähtijät voivat myös
esittää toivomuksia haluamiinsa kohteisiin.

Tiedustelut:

Heli Salminen puh. 050 5671586, 02 6331784

Olli Lönnberg puh. 02 8652110

Seuraava Pyhäjärvi-lehti

ilmestyy maaliskuussa 2018 Aineistot
toimitukseen viimeistään **18.3.** mennessä, kiitos!

vpl. Pyhäjärvi

Julkaisija: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö sr
Kotisivut: www.karjalanliitto.fi/vplpyhararvisaatio

Päätoimittaja:
Marjo Ristilä-Toikka
Korpimetsontie 16
37570 Lempäälä
puh. 040 730 2622
marjo.ristila-toikka@kolumbus.fi

Toimitusneuvosto:
Tarja Kopalainen, Pertti
Hakanen, Mauri Hauhia,
Kirsti Naskali, Esko Pu-
lakka, Markku Pärssinen ja
Marjo Ristilä-Toikka.

Toimituksella on oikeus
lyhentää ja muokata
lehteen lähetettyä aineistoa.

**Tilaukset, jakeluhäiriöt ja
osoitteenmuutokset:**
Toimitus, päätoimittaja
Korpimetsontie, Lempäälä
kts. yhteystiedot vierestä

**Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön
asiamies**
Kirsti Naskali
Miharintie 312
37200 Siuro
puh. 040 719 2692
kirsti.naskali@gmail.com

Sivunvalmistus:
Marjo Ristilä-Toikka

Painopaikka:
Botnia-Print Oy
Kokkola

Lehden vuosikerran tilaushinta 35 euroa

Ilmoitushinnat (pmm): kuolinilmoitukset.....0,70 e
tekstissä.....0,80 e
pienin ilmoitus.....20 e
Hintoihin lisätään alv. 24%